

Thân trai cũng mồi hai bỗn nỗi c,

Nỗi nỗi lo vô phôc gập “chỗng”.
Thỗn thỗn, chuyễn chỗng khó khăn,
Mỗn là khéo nỗn, khéo ăn, khéo “mỗn”.

“Mỗn” cho tuyết phôi cồn nghịch thuật,
Đòi hối mình nên rứt “ga-lăng”,
Khi mà bà xã nỗu ăn,
Xết hành, xét tết lăng xăng phô bà.

Canh bỗn nỗu dù là mỗn chát,
Cũng khen rứt: “Ngột mát em i !”.
Thỗc ăn dù chỗng muỗn xới,
Cũng gông cái mỗng nuốt trôi cho rứt !

Khi tan sỏi, vỗ nỗi i tết móm,
Dù vỗ nhà chõa tôm cũng hôn,
Khen rứt: “Mít chín chỗng hòn,
Thỗm sao mà cõi tâm hòn ngột ngây !”

Khi thõy vỗ mỗt mày i dứt,
Phõi khôi hài theo “mỗt” Văn Chung,
Đang đi bỗng té cái đúng !
Đõi cho mỗt vỗ sáng trung nỗi cõi.

Khi bỗn bỗn trõi trõi, nhõc mỗi,
Đõng làm lõi, phõi hõi, phõi han,
Bỗt bà nõm sõp, chân dang,
Trõ tài đõm bỗp nhõu màn mê ly !

Khi thõy vỗ kõi mi, vỗ mỗt,
Phõi nõm nhõn rõi gõt gù khen,

Khen rỗng: “Người tinh hoa ghen,
Dung nhan em rất “ăn đèn” em rồi !

Khi bỗn muôn vào nỗi mê vẩn,
Mà túi tiền chung tiễn bỏ ra,
Nhưng rỗng: “Em đập thõi tha,
Sao chỉ cho mệt..cái mà anh yêu !?

Lộ bè bỗn có kêu đi nhởn,
Nhà đêm vỗ, bỗn cỗ u, bỗn la,
Đỗu đau cũng ráng hờn hè:
“Lộ ra anh ngỗi rồi nhà bỗn anh,

Nhỗng men rỗng u nó hành anh nhở,
Nhỗng thõi em, anh trỗ vỗ đây,
Xin “cỗng” đỗng có quỷ rỗng,
Đỗ cho anh đỗc ..“trỗ bài” đêm nay!”

Thỗ y vỗ có lai rai tóc ngỗ a,
Lộ y nhíp ra, ngỗi tỗ a bên nàng,
Nhỗng tỗ ng cỗng tóc ngã vàng,
Cho nàng đã ngỗ a, mỗ màng mệt nhung .

Vỗ đi tỗ m, phỗi cùng đỗ tỗ m,
Đỗ nàng cỗn sỗn sỗm, kỗ lỗng,
Lên xe, phỗi đỗ, phỗi bỗng,
Xuỗng xe, phỗi tỗ m, xin đỗng lãng quên.

Nhỗu gỗp chuyỗn chỗng hên đỗ a tỗ i,
“Tò tí” cùng “em mỗi” thỗ m tho,
Cuỗc vui bỗi lỗ bỗt ngỗ,
Bỗ bà bỗt gỗp, phỗi lo giỗi bày,

Rỗng: “Anh trót nhỗu say, lỗ dỗ i,
Bỗ ma men khỗi dỗ y máu dê,
Lỗ nỗ y chỗng đáng anh mê,
Nhỗng mà không.. “lỗ y”, lỗ chê “cù lỗ n”.

Em xinh đóp búi phún hún ló,
Thôi thì nên húxú cho anh,
Cho anh cò húi làm lành,
Chúng còn tái phúm, túp túnghú thúi hú !!”

“Làng Đòc Rúa” vún dú “chiêu thúc”,
Phúc vú bà tích còc đêm ngày.
Có chàng thì rút dúo dai,
Có chàng kiúu cò lúi hay.. lúm trò.

Tài súc lúy đú cho vú khoái,
Muún thêm “suya” thì phúi núnh bà.
ló vào thúi đúi chúng ta,
Phúi theo múu hú, các bà múi mê !

Bún phong kiún hay đè búp vú,
Dân Vũng Tàu đú vú ngúi trên,
Đúu rúng nghút thú cũng nún,
Miún sao bà xã đúc lún non Búng.

Các bú “lái” các ông vút vú,
Lái nhiúu, búng lái đã.. có râu!
Các ông lú lút túi đâu,
Thú nào cũng phúi qua còu... lòng thú.

Thôi thì trót núng thú phu phú,
“Nâng dúa” bà là sú mú êm !
Góp kinh nghiúm vúi anh em :
Vú mình, mình núnh, chú thèm núnh ai !